

РЕШЕНИЕ

№ 3932

гр. София, 16.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **1578** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Н. Ц., [дата на раждане] в Република С. М., чрез процесуалния представител адвокат Р. З., съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-3794-000007 от 09.01.2020 г. по чл. 171, т. 2а, б. „б.“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към Областна дирекция на МВР - Б., РУ – Б., с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство- лек автомобил матка „Волво XC 60“ с рег. № RE6151AB за срок от шест месеца, считано от датата на издаване на заповедта и са отнети два броя регистрационни табели № RE6151AB, както и свидетелство за регистрация на МПС № 1009651.

Жалбоподателят оспорва заповедта за прилагане на принудителната административна мярка (ПАМ) като незаконосъобразна, издадена при неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материалния закон. Оспорва и компетентността на административния орган, издател на заповедта. Искането от съда е да отмени като незаконосъобразна, неправилна и нищожна обжалваната заповед за прилагане на ПАМ. В съдебно заседание не се явява и не се представлява, редовно призван.

Ответникът - полицейски инспектор към Областна дирекция на МВР - Б., РУ – Б.,

представя административната преписка по издаване на оспорената заповед. В съдебно заседание не се явява и не се представлява, редовно призован.

Административен съд София - град, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение № 3 от 09.01.2020 г. бл. № 555006 за това, че на 09.01.2020 г. около 00:40 часа, в [населено място] по улица Г. Н., в района на хотел П., управлявал личния си лек автомобил „Волво XC 60“ с рег. № RE6151AB след употреба на алкохол – 0,96 промила в издишания от водача въздух, наличието на който е установен с техническо средство – „Алкотест дрегер 7510“ с № 001. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 0061406. По делото няма данни водачът да е оспорил отчетените с техническото средство 0,96 промила чрез даване на кръв за химичен анализ. Описаното деяние е квалифицирано като нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Съставеният АУАН е връчен на лицето срещу подпис на 09.01.2020 г.

С оспорената в настоящото съдебно производство заповед № 20-3794-000007 от 09.01.2020 г., издадена от полицейски инспектор към Областна дирекция на МВР - Б., РУ – Б., спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б.“ от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от шест месеца, и са отнети два броя регистрационни табели № RE6151AB. От фактическа страна заповедта е обоснована с обстоятелството, че по отношение на Н. Ц., [дата на раждане], гражданин на Република С. М. е установено, че на 09.01.2020 г. около 00:40 часа, в [населено място] по улица Г. Н., в района на хотел П., същият е управлявал личния си лек автомобил „Волво XC 60“ с рег. № RE6151AB след употреба на алкохол – 0,96 промила в издишания от водача въздух, наличието на който е установен с техническо средство – „Алкотест дрегер 7510“ с № 001. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 0061406. Заповедта за прилагане на ПАМ е издадена на основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 22 от ЗАНН. Връчена е на жалбоподателя Н. Ц. на 09.01.2020 г., видно от попълнената разписка към нея. Жалбата до съда е подадена на 20.01.2020 г.

По делото е представена и приета като доказателство заповед № 244з-1916/03.09.2019 г. на директора на ОДМВР-Б., с която са оправомощени длъжностни лица от ОДМВР-Б., които да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

С жалбата се оспорва индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежно легитимирано лице, спрямо което е приложена принудителната административна мярка и засегнато с издаването на оспорената заповед, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“, т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма от материално и териториално компетентен административен орган – полицейски инспектор в РУ-Б. към ОДМВР-Б., съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и представената от ответника заповед

№ 244з-1916/03.09.2019 г. на директора на ОДМВР-Б., с която полицейските служители на длъжност „полицейски инспектор„ с функционални задължения по контрол на пътното движение в РУ при ОДМВР-Б. са оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.2а от ЗДвП - т. 2 от заповедта. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Заповедта съдържа задължителните законоустановени реквизити - наименование на органа, който я издава, наименование на акта, адресат, индивидуализация на обекта, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, начин и срок на изпълнение на ПАМ, срок и ред за обжалването ѝ и подпис на издателя. Мотивирана е в достатъчна степен за извършване на проверка относно материалната ѝ законосъобразност. Съдържа изложение на фактическите основания за налагане на мярката - установени при извършената на 09.01.2020 г. проверка факти и обстоятелства, с препращане към съставения акт за констатираното административно нарушение, конкретното противоправно поведение, послужило като основание за издаване на заповедта по чл. 171, т. 2а, б. „б.“ от ЗДвП. Деянието, възприето от административния орган като материалноправно основание за налагане на принудителната административна, е обосновано от фактическа и правна страна.

Спазени са и приложимите материалноправни разпоредби на закона.

Заповедта е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. „б.“ от ЗДвП и на съставения срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б.“ от ЗДвП, за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътено превозно средство“ за срок от 6 месеца до една година на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Видно от цитираната правна норма, налагането на тази мярка е обусловено от установяването на едно от алтернативно посочените в нея деяния, което съставлява административно нарушение.

Съгласно чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, на водача на пътено превозно средство е забранено да управлява пътено превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

В случая контролните органи са констатирани при извършената проверка, че жалбоподателят е управлявал собствения си автомобил на посочените в акта дата и място след употреба на алкохол, чиято концентрация е била 0,96 промила, съгласно показанията на техническото средство - алкотест дрегер. Тези констатации не се отричат и не са оборени от него с ангажиране на допустими и относими доказателства. От съществено значение за приложението на чл. 171, т. 1, б. „б.“ от

ЗДвП е факт, който е категорично установен по делото, а именно управлението на МПС с концентрация на алкохол над 0, 5 на хиляда.

При тези данни съдът приема за безспорно установено, че с описаното деяние жалбоподателят е нарушил забраната по чл. 5, ал. 3, т. 1, предл. първо от ЗДвП. Това нарушение е юридически факт, пораждащ правомощието на административния орган да наложи ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б.“ от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за определен срок. Налице е предвидената в закона хипотеза, обуславяща законосъобразност на приложената ПАМ, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София-град, 16-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Ц., [дата на раждане] в Република С. М., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-3794-000007 от 09.01.2020 г. по чл. 171, т. 2а, б. „б.“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към Областна дирекция на МВР - Б., РУ – Б..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата.

Съдия: